01

ජාතික උරුමය කියාපාන ජන කලාව

රටක ස්වාධීනත්වය පිළිබිඹු කරන්නා වූ කැඩපතක් ලෙස ''ජනකලාව'' හැඳින්විය හැකි ය.

''කලාවෙන් සතුට ගෙන දේ. '' මෙසේ පැවසුවේ ආනන්ද කුමාරස්වාමි මහතා ය. යුනෙස්කෝ ප්‍රඥප්තියේ, කිසියම් ජන කොට්ඨාසයක් පවත්වාගෙන එන්නා වූ ශිල්ප කලාවන් එම ජාතියේ උරුමයන් සේ ප්‍රකාශ කර ඇත.

අතීතයේ සිට මිනිසා තම හැඟීම් සෞන්දර්යාත්මක ව ඉදිරිපත් කිරීමට විවිධ නිර්මාණයන් හි නිරත විය. ඒවා විවිධ සංකේතාත්මක ලෙස මෙන් ම ගායනයෙන්, රංගනයෙන් ඉදිරිපත් කරන්නට යෙදුණි. සංගීතය, නැටුම්, චිත්‍ර, මූර්ති සේම කලාත්මක අත්කම් ආදිය ජන කලාවන් ලෙස ආරම්භ වී පසු කාලීන ව කර්මාන්ත ලෙස වර්ධනය වූ අවස්ථා ද දක්නට ඇත.

ශ්‍රී ලාංකේයන් වන අපට ද සෞන්දර්ය අංගවලින් පරිපූර්ණ වූ ඉතිහාසයක් උරුම වී ඇත. එබැවින් අතීතයේ සිට පැවත එන්නා වූ සිව් සැට කලාවකට උරුමකම් කීමට අපි ද භාග්‍යවන්තයන් වෙමු. ශිල්ප කලා විෂයට අත්වැලක් වූ ජනකලාව පිළිබඳ කෙටි අධ්‍යනයකට මඟ පාද ගනිමු.

ජනකලාවේ විකාශය

ලාංකේය සිව්සැට කලාව ප්‍රධාන වශයෙන් ප්‍රභේද දෙකකට වර්ග කර දැක්විය හැකි ය. එනම්,

1. ජනකලාව
2. විදග්ධ කලාව

වශයෙනි.

සාමාන්‍ය ජනයාගේ හැකියාවන් ජනකලාව ලෙසත් බුද්ධිමතුන් අතින් පෝෂණය වූ කලාව විදග්ධ කලාව ලෙසත් හඳුන්වයි.

ජනකලාව මිනිස් අවශ්‍යතා පදනම් කර ආරම්භ වූවකි. විවිධාකාර වූ වෘත්තීන් සමග මුසු වී ජනකලාව බිහිව ඇත. එසේ ආරම්භ වූ ජනකලාව පහත අයුරින් වර්ග කර දැක්විය හැකි ය.

- **ජනකලාව**
  - **ශ්‍රව්‍ය කලා**
    - ගොයම් කවි
    - පැල් කවි
    - කරත්ත කවි
    - පතල් කවි
    - පාරු කවි
    - බඹර කවි
    - නැළවිලි ගී
  - **දෘශ්‍ය කලා**
    - වෙස් මුහුණු කර්මාන්තය
    - ලාක්ෂා කර්මාන්තය
    - පේෂ කර්මාන්තය
    - මැටි කර්මාන්තය
    - ලී කැටයම් කලාව
    - පන් හා කෙඳි කර්මාන්තය
    - බීරළු රේන්ද කලාව
    - පිත්තල කර්මාන්තය
    - ස්වර්ණාභරණ කර්මාන්තය
  - **ශ්‍රව්‍ය දෘශ්‍ය කලා**
    - ශාන්තිකර්ම
    - වන්නම්
    - ලී කෙළි, නැටුම්
    - කෝලම්, රංගන
    - සොකරි නාට්‍ය
    - කළගෙඩි නැටුම්

මෙහි දී ගොයම් කවි, පැල් කවි යනා දී ඇසෙන්නට පමණක් ඇති කලාවන් ශ්‍රව්‍ය කලා ලෙසටත්, ගායනා ආදියෙන් තොර ව නිර්මාණාත්මක ක්‍රියාකාරකම්වලට පමණක් පදනම් වී ගොඩ නැගී ඇති ලාක්ෂා කර්මාන්තය, ලී කැටයම් ආදී කලාවන්, දෘශ්‍ය කලා ලෙසටත් ගායනා නර්තන ආදිය සහිත ව කෙරෙන නිර්මාණාත්මක ඉදිරිපත් කිරීම් ශ්‍රව්‍ය දෘශ්‍ය කලාවන් ලෙසටත් වර්ග කර ඇති බව ඔබට පැහැදිලි වන්නට ඇත.

ජාතික උරුමයක් වූ ජන කලාවේ දෘශ්‍යකලාවන්, කාර්මික විප්ලවයෙන් පසුව නවීන තාක්ෂණය සමග මුසු වී කර්මාන්තයන් බවට පත්ව ඇත. එම කර්මාන්තවලින් නිපදවන භාණ්ඩ මිනිස් අවශ්‍යතා මත විවිධාංගීකරණය වී වෙළෙඳපොළට ඉදිරිපත් කර ඇත.

ජනකලාව තුළින් ගොඩනැගී කර්මාන්ත බවට පත්ව ඇති පේෂ කර්මාන්තය පිළිබඳ තොරතුරු විමසා බලමු.

අපගේ මූලික අවශ්‍යතාවක් වන ඇඳුම් නිෂ්පාදනය සඳහා අතීතයේ සිට ම මිනිසා උනන්දු වී ඇති බවට සාක්ෂි ඇත. විජය කුමරු ලංකාවට පැමිණෙන විට කුවේණිය කපු කටිමින් සිටි බවට වංශ කතාවන්හි සඳහන් වේ. ඒ අනුව ලාංකිකයා අතීතයේ සිට ම ඇඳුම් නිෂ්පාදනය ක්‍රියාවලියේ යෙදී ඇති බව තහවුරු වේ.

නොමිලේ බෙදා හැරීම සඳහා ය.

සත් සියක් කපු මල් රැගෙන මම......
සත් සියක් සුදු කෙඳි රැගෙන මම......
සත් සියක් කපු පිළි වියන මම........
සත් සියක් දෙන පළඳිතේ ....

හෙන්රි ජයසේන මහතාගේ "කුවේණි" නාට්‍යයේ එන මේ ගීතය ඒ බව අපට සිහිගන්වයි

1.1 රූපය - පේෂ කර්මාන්ත නිෂ්පාදන

පේෂ කර්මාන්තය හෙවත් රෙදි නිෂ්පාදනය නූල් වර්ග භාවිත කරමින් විවිධ රටා යොදා වියා ගනු ලබන්නකි. නිෂ්පාදිත රෙදි විවිධ ක්‍රම මගින් පිරිසිදු කොට සායම් භාවිත කර විවිධ මුද්‍රණ ක්‍රම මගින් අලංකරණය කර ගනිමින් ප්‍රයෝජනයට ගැනීම සිදු කෙරේ.

මෙම නිෂ්පාදන ක්‍රියාවලියේදී විවිධ උපකරණ හා ක්‍රම ශිල්ප භාවිතයට ගනු ලබයි. අත් යන්ත්‍ර භාවිතයෙන් හා බලවේග යන්ත්‍ර මගින් නිෂ්පාදනය වන්නා වූ රෙදිපිළි පිළිබඳ ව ඔබට ඉදිරියේදී සවිස්තරාත්මක ව ඉගෙනීමට අවස්ථාවක් ලැබෙනු ඇත.

ජන කලාවක් ලෙස ඇරඹී අද මහා පරිමාණ කර්මාන්තයක් බවට පත්ව ඇති මැටි කර්මාන්තය හෙවත් මැටි භාණ්ඩ නිෂ්පාදන පිළිබඳ තොරතුරු සොයා බලමු.

1.2 රූපය - විවිධ මැටි නිෂ්පාදන

ඉහත රූප රාමු මඟින් පෙන්වනුයේ අප දෛනික ජීවිතයේ දී විවිධ කාර්යයන් සඳහා යොදා ගන්නා මැටි භාණ්ඩයන් ය.

ස්වාභාවික ව පොළොවෙන් ලබා ගන්නා මැටි, විවිධ ක්‍රම භාවිත කරමින් පදම් කර භාණ්ඩ නිපදවීම සිදු කෙරේ. මෙය ද අතීතයේ සිට පැවත එන මිනිස් අවශ්‍යතා මත පදනම් ව ගොඩනැගුණු ජන කලාවකි. වර්තමානය වන විට මෙය මහා පරිමාණ කර්මාන්තයක් බවට පත් වී ඇත. විවිධ ක්‍රම ශිල්ප භාවිතයෙන් විවිධ වූ අවශ්‍යතාවන්ට සරිලන භාණ්ඩ නිපදවා, පිළිස්සීමට ලක් කර අලංකාර කොට වෙළෙඳපොළට ඉදිරිපත් කරනු ලැබේ.

ශ්‍රී ලංකාවේ විවිධ ප්‍රදේශවල මැටි නිධි ස්ථානගත වී ඇති අතර එම ප්‍රදේශ ආශ්‍රිත ව නිෂ්පාදන කටයුතු සිදු වේ. උදාහරණ ලෙස **කැලණිය, මොලගොඩ, කළුතර** ආදී ප්‍රදේශ හැඳින්විය හැකි ය.

මෙම කර්මාන්තය පිළිබඳ ඉදිරි පාඩම්වල දී ඔබට විස්තරාත්මකව අධ්‍යයනයට අවස්ථාව ලැබෙනු ඇත.

ජන කලාවක් වන ලාක්ෂා කර්මාන්තය පිළිබඳ ව හඳුනා ගනිමු

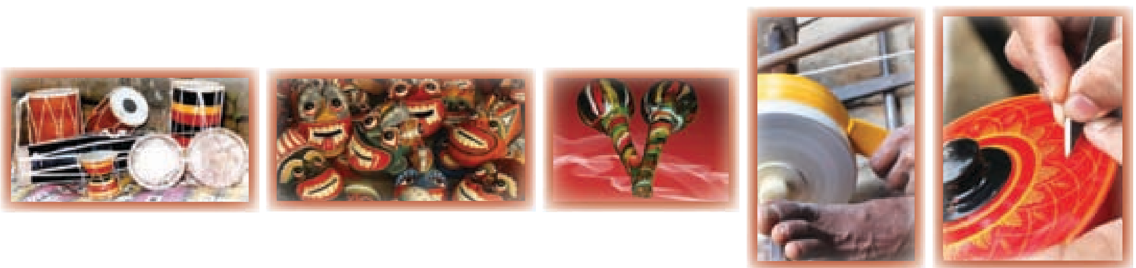

1.3 රූපය - ලාක්ෂා කර්මාන්තය

අතීත ලංකාවේ ප්‍රභූන් අතර වඩාත් ප්‍රචලිත ව පැවති ජන කලාවක් ලෙස ලාක්ෂා කර්මාන්තය හැඳින්විය හැකි ය.

රජ මැඳුරු අලංකරණයට, පන්සල් ආශ්‍රිත ක්‍රියාකාරකම්වලට මෙන් ම ප්‍රභූන්ගේ පරිහරණයට වඩාත් නැඹුරු වූ ලාක්ෂා නිර්මාණ ඉතා සියුම් ව හා ඉතාමත් අලංකාර කලා නිර්මාණයන් ලෙස දැක්විය හැකි ය.

කෝන්, තල කිරියා, කැප්පෙට්ටියා, පිහිඹියා, වැනි ශාකවල ජීවත්වන ලාක්ෂා කෘමියාගෙන් නිකුත්වන ලාටු විශේෂයක් උපයෝගී කර ගනිමින් ලාක්ෂා නිපදවීම සිදු කරයි.

ලාක්ෂා උණු කොට පදම් කර වර්ණ ගන්වා සකස් කර ගත් කෙඳි උපයෝගී කර ගනිමින් කුඩා මංජුසා, සැරයටි, සේසත් මිටි, උඩැක්කි, වටාපත් මිටි, යෂ්ටි, බීරලු වැනි දැව භාණ්ඩ අලංකරණය කරයි.

නොමිලේ බෙදා හැරීම සඳහා ය.

ද්‍රව භාණ්ඩ මත ලාක්ෂා කෙඳි දවටා රත් කර වියළි තල කොළයකින් හොඳින් පිරිමැද ඒ මත නියපොතු ආධාරයෙන් රාටාවක් ඇඳීම සිදු කරනු ලැබේ. මේ සඳහා සිංහල සැරසිලි මොස්තර බහුලව භාවිත කරයි.

පිය පුතු උරුමයෙන් පාරම්පරිකව පැවත එන කර්මාන්තයක් වීම හේතුවෙන් වර්තමානය වන විට නිර්මාණ ශිල්පින්ගේ සංඛ්‍යාව ඉතාමත් අල්ප වේ.

- **මාතලේ පල්ලෙහපුවිද ප්‍රදේශය**
- **මාතර අඟුල්මඩුව ප්‍රදේශය**
- **මහනුවර හුරිකඩුව ප්‍රදේශය**

මෙම ලාක්ෂා කර්මාන්තය සම්ප්‍රදායිකව පවත්වා ගෙන එනු ලබයි.

මීට අමතර විහාර බිතුසිතුවම්හි ආරක්ෂිත ආවරණයන් සඳහා භාවිත කරන ආලේපන සකස් කිරීම හා ද්‍රව භාණ්ඩ නිමහම් කිරීමට භාවිත කරන **ප්‍රංශ පොලිෂ** සැකසීම සඳහා ලාක්ෂා යොදා ගනී.

දෘශ්‍ය කලාවක් වන වෙස් මුහුණු කලාව කෙසේ පැවතුණි ද යි මෙහිදී සොයා බලමු. රංගන කලාව හා දැඩි ලෙස බැඳී ගිය කලාවක් වන වෙස් මුහුණු කලාව අතීතයේ සහ වර්තමානයේ ද විශාල ලෙස ඇගයීමට ලක්ව ඇත.

1.4 රූපය - වෙස් මුහුණු කලාව

සෞභාගය, ප්‍රීතිය, විනෝදය, දුක, සැප යන සියලු හැඟීම් ප්‍රකාශ කිරීමට අතීත ලාංකිකයා වෙස් මුහුණු කලාව දායක කරගෙන ඇත. රූකඩ කලාව හා එක්ව සංවර්ධනය වූ කලාවක් ලෙස වෙස් මුහුණු කලාව දැක්විය හැකි ය.

වර්තමානයේ **දකුණු පළාතේ දෙවුන්දර, මිරිස්ස, උඩුපිළ, අම්බලංගොඩ** ආදී ප්‍රදේශවලට වෙස් මුහුණු කර්මාන්තය සීමා වී ඇත.

මුහුණේ ස්වරූපය හා වෙස් මුහුණ යොදා ගන්නා කාර්ය අනුව මේවා වර්ග 2කි.

එනම්,

- ⋆ **කෝලම් නාට්‍ය වෙස් මුහුණු**
- ⋆ **යක් නැටුම් වෙස් මුහුණු**

විවිධ චරිත ලක්ෂණ ආරෝපණය කරමින් කෝලම් නාට්‍ය වෙස් මුහුණු සකස් කර ඇත. 1.5 රූපය තුළින් ඒ බව අධ්‍යනය කරමු.

-

නොමිලේ බෙදා හැරීම සඳහා ය.

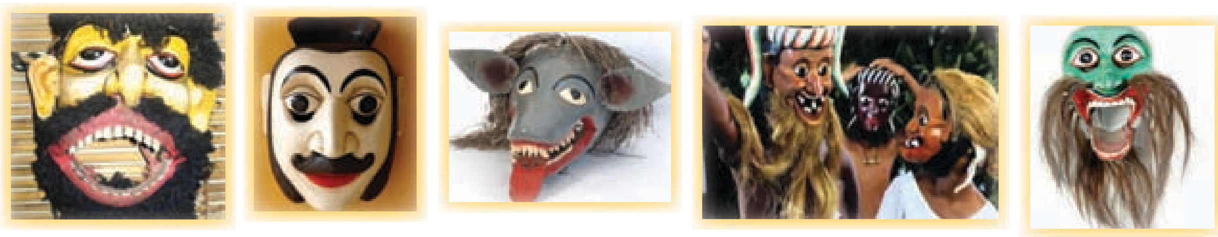

1.5 රූපය - කෝලම් නාට්‍ය වෙස් මුහුණු

දහ අට සන්නිය, දොළහ පාලිය ආදී ශාන්ති කර්ම සඳහා යක් නැටුම් වෙස් මුහුණු යොදා ගනියි. සන්නියකුම නම් ශාන්ති කර්මයේ දී වෙස් මුහුණු ඇසුරින් විවිධරෝග ලක්ෂණ පෙන්නුම් කෙරේ.

ඉතා සුවිශේෂි වෙස් මුහුණක් මහාකෝල සන්නිය සඳහා පලඳිනු ලැබේ.

1.6 රූපය - යක් නැටුම් වෙස් මුහුණු

මීට අමතරව පහත දැක්වෙන ආකාරයේ වෙස් මුහුණු ද රංගනයේ දී දායක කරගෙන ඇත. නාට්‍ය රංගනයේ දී විවිධ චරිත හඳුන්වා දීම වෙනුවෙන් මේවා නිපදවා ඇත.

රජ බිසව | රාජ වෙස් මුහුණ | මනමේ බිසව | ගිරි දේවි | නාග රාජ | නාග කුමරා

1.7 රූපය - විවිධ චරිත පිළිඹිබු කරන වෙස් මුහුණු

වෙස් මුහුණු කැපීම සඳහා කඳුරු, රුක් අත්තන, එරබදු වැනි සැහැල්ලු ලී වර්ග භාවිත කරන අතර සරල උපකරණ ඇසුරින් අතින් ම හැඩ ගැන්වීම් සිදු කරනු ලැබේ. සකස් කළ පසු දුම් ගස්වා පදම් කර දේශීය වර්ණ යොදා අලංකාර කරනු ලැබේ.

වර්තමානයේ සුළු වශයෙන් ශාන්තිකර්ම හා පෙරහැර නර්තනයන්ට වෙස් මුහුණු යොදා ගන්නා අතර සංචාරකයින්ට අලෙවිය පිණිස වැඩි වශයෙන් වෙස් මුහුණු නිපදවයි.

අද වන විට ආර්ථික වාසි ලබා ගැනීමේ අරමුණින් වෙස් මුහුණු නිර්මාණය කරනු ලබන අතර එම කලාවට ආවේණික ලක්ෂණයන් ක්‍රමයෙන් ගිලිහී යාම දක්නට ලැබේ. එය මෙම කලාවේ පරිහානියට හේතු වන බැවින්, පාරම්පරික ජන කලාවක් වූ වෙස් මුහුණු කලාව රැක ගැනීම අපගේ යුතුකමක් වේ.

ජන කලාවක් වන රටා යෙදූ පන් පැදුරු කලාව පිළිබඳ ව විමසා බලමු

ජන ජීවිතය හා බැඳී පවතින තවත් එක් කර්මාන්තයක් ලෙස පන් හා වෙනත් කෙඳි ආශ්‍රිත කර්මාන්ත හැඳින්විය හැකි ය.

අතීත හෙළයාගේ සරල දෛනික ජීවිතයේ බොහෝ ක්‍රියාවන්ට පන් ආශ්‍රිත නිර්මාණයන් දායක කරගෙන තිබේ.

1.8 රූපය - පන් සහ කෙඳි ආශ්‍රිත නිෂ්පාදන

මුළුතැන්ගෙයි විවිධ වූ කාර්යයන්ට අදාළ වූ වට්ටි, පෙට්ටි, හැඳි අල්ලු වැනි භාණ්ඩත්, අලංකාර පැදුරු, කළාල, ධාන්‍ය ගබඩා කිරීමට අවශ්‍ය බහාලුම්, අත් බෑග්, සහ හිස් වැසුම් යනාදිය පන් හා වෙනත් කෙඳි වර්ග ඇසුරින් නිර්මාණය කර භාවිතයට ගෙන ඇත.

මෙම භාණ්ඩ නිෂ්පාදනය සඳහා ගල්ලැහැ, තුන්හිරියා, වැටකෙයියා, දුනු කෙයියා වැනි පන් වර්ගද, තල් කොළ, ඉඳි කොළ, පොල් කොළ, ගොක් කොළ ආදී ශාක පත්‍රද අමු ද්‍රව්‍ය ලෙස භාවිත කෙරේ. වර්තමානය වන විට මෙම අමු ද්‍රව්‍ය හිඟකම නිසා භාණ්ඩ නිෂ්පාදනය සඳහා කෘත්‍රිම කෙඳි යොදා ගැනීම බහුල වශයෙන් සිදු කරයි.

තම්බා, වියළා, වර්ණ කර ගන්නා කෙඳි වර්ග භාවිත කරමින් විචිත්‍රවත් වූ රටා යොදා විවිධ නිෂ්පාදන සාදා ගනු ලැබේ. දේශීය හා විදේශීය වෙළෙඳපොළෙහි විශාල ඉල්ලුමක් පවතින මෙම කෙඳි ආශ්‍රිත අත්කම් නිර්මාණයන් පරිසර හිතකාමී වීම ද විශේෂිත ය.

දුම්බර ප්‍රදේශයේ වියනු ලබන දුම්බර පැදුරු සඳහා දෙස් විදෙස් බොහෝ දෙනාගේ ඉහළ ඉල්ලුමක් පවතී. මෙයට පන් සහ කෙඳි භාවිත කරනු ලබන අතර එම කෙඳි ලබා ගන්නේ හණ ගසේ පත්‍රවලිනි. මේවා සරල යන්ත්‍ර භාවිතයෙන් වියා ගනු ලබන අතර ඉතා අලංකාර රටා යෙදීම නිසා විශේෂ ඇගයීමකට ලක්ව ඇත. වර්තමානයේ පන් ලෙස කෘත්‍රිම ව සකසාගත් තීරු පටි හා නූල් භාවිත කර යන්ත්‍රානුසාරයෙන් වියා මෙරටට ආනයනය කරන්නා වූ නිෂ්පාදන හේතුවෙන් දේශීය දුම්බර පැදුරු නිර්මාණකරුවා ගැටලුවකට මුහුණ දී ඇත. අපගේ පාරම්පරික කලා කර්මාන්ත රැක ගැනීම කෙසේ කළ යුතු ද යි අප විසින් සලකා බැලිය යුතු කාලය පැමිණ ඇති බව මින් පෙනේ.

තවත් ජන කලාවක් වූ පිත්තල කර්මාන්තයේ තොරතුරු කෙසේදැයි සොයා බලමු.

1.9 රූපය - පිත්තල නිර්මාණ

අතීතයේ ලෝකුරුවන් ලෙස හැඳින්වූයේ මෙම පිත්තල කාර්මිකයන් ය. තඹ හා පිත්තල ලෝහය 2:1 ට අනුපාතයට මිශ්‍ර කර පිත්තල භාණ්ඩ නිපදවනු ලැබේ.

වාත්තු කිරීමෙන් හා අතින් හැඩ කිරීමෙන් පිත්තල භාණ්ඩ නිපදවනු ලබයි. පහන්, මල් පෝච්චි, හෙප්පු, ඉර, හඳ, පුන්කලස, කුඩා ධාතු කරඬු, සරනේරු, දොර අගුල්, ඇණ සහ අලංකාර විවිධ නිර්මාණයන් පිත්තල ලෝහය ඇසුරින් නිෂ්පාදනය කරයි.

සැකසූ නිර්මාණයන් මත කැටයම් යෙදීම හා ඔප දැමීම අතින් මෙන් ම කුඩා යන්ත්‍ර සූත්‍ර භාවිතයෙන් ද සිදු කරනු ලබයි. මහනුවර පිළිමතලාව ප්‍රදේශයේ බොහෝ නිවෙස්වල කුඩා හෝ මහා පරිමාණයේ පිත්තල භාණ්ඩ නිෂ්පාදනය කරනු ලැබේ.

වර්තමානයේ කාන්තා ආභරණ සැකසීම සඳහා පිත්තල ලෝහය බහුල ලෙස භාවිත කිරීම හේතුවෙන් වැඩි ආර්ථික වාසි ලබා ගැනීමට පිත්තල කාර්මිකයින්ට අවස්ථාව උදා වී ඇත.

අතීතයේ ප්‍රභූන් අතර වඩාත් ප්‍රචලිත ව තිබූ වර්තමානය වන විට සියලු දෙනාගේ අවශ්‍යතාවක් බවට පත්ව ඇති තවත් කර්මාන්තයක් වන ස්වර්ණාභරණ කර්මාන්තය පිළිබඳ තොරතුරු බිඳක් විමසමු.

1.10 රූපය - මැණික් සහ ස්වර්ණාභරණ නිෂ්පාදන

ප්‍රාග් ඓතිහාසික සමයේ සිට ආභරණ පැලඳීමට ස්ත්‍රී, පුරුෂ දෙපක්ෂයම කැමැත්තක් දක්වූ බව පුරා විද්‍යාත්මක නෂ්ටාවශේෂ මඟින් තහවුරු වේ.

මුතු, මැණික් යොදා රන්, රිදී වැනි වටිනා ලෝහයන්ගෙන් සැකසූ ආභරණ පැලඳීමට කවුරුත් ප්‍රිය කරති. ලෝහ උණුකර වාත්තු කර හෝ තලා අතින් හැඩ කර සරල උපකරණ භාවිතයෙන් ආභරණ නිපදවා ගැනේ. ඊට අමතරව ලී, ඇට වර්ග හා කෘත්‍රිම ව නිපදවූ පබළු විශේෂ මෙයට දයක කර ගෙන ඇත.

සර්වකාලීන වු ස්වර්ණාභරණ කර්මාන්තයට විශාල ඉල්ලුමක් පවතින නිසා ආර්ථික අතින් ද වැඩි ලාභයක් ලැබිය හැකි කර්මාන්තයක් ලෙස හැඳින්විය හැකි ය.

විදේශිකයන්ගෙන් අප ලද දායාදයක් වන වර්තමානයේ ඉතා ජනප්‍රියව පවතින තවත් ජන කලාවක් වන බීරළු කර්මාන්තය පිළිබඳ ව අධ්‍යයනය කරමු

1.11 රූපය - බීරළු නිර්මාණ

තමන් පරිහරණය කරන්නා වූ ඇඳුමක් වඩාත් අලංකාර කර ගැනීමට කාන්තාවන් බොහෝ විට උත්සාහ දරයි. අතීතයේ මෙන් ම වර්තමානයේදී ද ඒ සඳහා ගෙතූ අත් රේන්ද උපයෝගී කර ගනී.

බීරළු රේන්ද කලාව ලාංකේය කාන්තාවට උරුම වන්නේ ලන්දේසි කාන්තාවන් ගෙනි. දකුණු පළාතේ මුහුදු බඩ ප්‍රදේශයේ මෙම කර්මාන්තය ගෘහ කර්මාන්තයක් ලෙස ලන්දේසි සමයේ ආරම්භ වී මේ දක්වා පැවත එනු ලැබේ.

බීරළු කොට්ටය මේ සඳහා සැකසූ විශේෂිත උපකරණය වේ. කුඩා ලී බිරළු උපයෝගී කොට ගෙන නූල් භාවිතයෙන් මෙම රේන්ද ගොතනු ලබයි.

අලංකාර දෙර රෙදි, ටීපෝ කවර, පළලින් වැඩි රේන්ද මෙම ක්‍රමය භාවිතයෙන් සකස් කර ගත හැකි ය.

වර්තමානය වන විට යන්ත්‍ර සූත්‍ර ඇසුරින් රේන්ද නිපදවීම බීරළු කලාවට බාධාවක් වී ඇත. කෙසේ නමුත් මෙම කර්මාන්තය අදටත් ඉතා ජනප්‍රිය මට්ටමින් පවත්වාගෙන යනු ලබයි.

ඉහත දක්වූ ජන කලාවන් වර්තමානය වන විට ඉතා දියුණු මට්ටමින් පවත්වාගෙන යන ක්ෂේත්‍ර මෙන් ම ඇතැම් ඒවා ක්‍රමයෙන් හීන වී යන තත්ත්වයට පත්වූ කර්මාන්තයෝද වෙති.

රජය මඟින් මෙම සාම්ප්‍රදයික ජනකලාවන් සුරැකීමට බොහෝ පියවර ගෙන ඇත. උදහරණ ලෙස **ජනකලා නිර්මාණ සඳහා ජනපද පිහිටු වීම. කලා නිර්මාණයන් අලෙවි කර ගැනීමට ආයතන හඳුන්වා දීම. (ලක්සල, සළුසල, අත්කම් මැදුර, ශිල්ප ගම්මානය) නිර්මාණ ශිල්පින්ට ණය සහනාධාර ලබා දීම. නොමිලේ විවිධ පාඨමලා පැවැත්වීම. ඇගයීමට ලක් කිරීම** සිදුවන අතර විදේශිකයන් තුළ මෙම අත්කම් නිර්මාණ ප්‍රචලිත කිරීමට 2013 වර්ෂයේ ශ්‍රී ලංකාවේ පැවති පොදු රාජ්‍ය මණ්ඩලීය සමුළුව වෙනුවෙන් ආරම්භ කළ, ''අපේ ගම'', යන සංකල්පය තුළ ඉදිකළා වූ බත්තරමුල්ල ජනකලා කේන්ද්‍රයේ පවතින දිවා රාත්‍රී අත්කම් ප්‍රදර්ශන හා අලෙවිසල් හඳුන්වා දීමට පුළුවන.

අපට ආවේණික වූ ජන කලාවන් සුරකීමටත් ඒවා අගය කිරීමටත් අප පුරුදු පුහුණු විය යුතු ය. එය රට දැයට ආදරය කරන්නා වූ දේශිය දරුවන්ගේ මහඟු ලක්ෂණයක් වනු ඇත.

සාරාංශය

අතීතයේ සිට මේ දක්වා පැවත එන සාමාන්‍ය ජනයාගේ කලාවන් ජනකලාවන් ලෙස හඳුන්වයි. ලංකාවේ විවිධ ප්‍රදේශවල ජනකලාවන් පැතිර පවතී. ජනකලාවන් සම්ප්‍රදායිකව ආරම්භ වී මහා පරිමාණයට පත්ව ඇත්තේ මිනිස් අවශ්‍යතාවන්හි සංකීර්ණභාවය හේතුවෙනි. සියලු ජන කර්මාන්ත දේශීය අමුද්‍රව්‍ය භාවිත කරමින් පරිසර හිතකාමී ව නිෂ්පාදනය කරති. අත්කම් නිර්මාණ සඳහා දේශීය හා විදේශීය වෙළෙඳපළෙහි විශාල ඉල්ලුමක් පවතී. බීරළු හා ලාක්ෂා වැනි ජනකලාවන් ඉතාමත් සුළු වශයෙන් පවතින්නේ ශිල්පීය ගැටලු හා අනුයෝගී නිෂ්පාදන නිසාවෙනි ජනකලාවන් සුරැකීමට රාජ්‍ය මට්ටමෙන් පියවර ගෙන ඇත. දේශියත්ව අගය කරන්නෝ ශ්‍රී ලාංකේය ජන කලාව සුරැකීමට ක්‍රමවේද භාවිත කරති.

ක්‍රියාකාරකම 1.1

01. ශ්‍රී ලාංකේය ජනකලාව සුරකිමු, යන මාතෘකාව ඔස්සේ පුවත් පතකට ලිපියක් සකස් කරන්න.
02. ජනකලා නිර්මාණයන්ගේ ඡායාරූප ඇතුළත් කුඩා සඟරාවක් සකස් කරන්න.
03. ඔබ ප්‍රදේශයේ පවතින හෝ ඔබ කැමති ජනකලා නිර්මාණයක් ප්‍රදර්ශන භාණ්ඩයක් සේ නිර්මාණ කරන්න.

ක්‍රියාකාරකම 1.2

01. ලංකාව හා අනෙකුත් රටවල පවතින ජනකලාවන් පිළිබඳ අන්තර්ජාලය භාවිතයෙන් නිරීක්ෂණය කර තොරතුරු එක් රැස් කර පොත් පිංචක් නිර්මාණය කරන්න.